Expunere de motive la
Propunerea legislativă privind modificare şi completarea Ordonanţei Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanţelor bugetare modificată şi aprobată prin Legea nr.79/2003.

Ordonanţei Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanţelor bugetare modificată şi aprobată prin Legea nr.79/2003 în titlul X. Dispoziţii finale şi tranzitorii reglementează şi modalităţile de soluţionare a sumelor reprezentând T.V.A. datorate de către autorităţile administraţiilor publice locale pentru prestări de servicii, constând în închirieri şi/sau concesiuni de bunuri mobile.

Art. nr.169 din ordonanţă anulează sumele datorate, cu dobânzile şi penalităţile de întârziere aferente, de către administraţiile publice locale reprezentând T.V.A., care până la data de 31 mai 2002 nu au fost facturate beneficiarilor şi nu au fost achitate la bugetul de stat.

Ordonanţa în schimb nu soluţionează cazurile când sumele reprezentând T.V.A. au fost stabilite prin actele de control ale instituţiilor abilitate şi s-au aplicat prevederile O.U.G. nr. 13/2001 privind soluţionarea contestaţiilor împotriva măsurilor dispuse prin acte de control sau de impunere întocmite de Ministerul finanţelor publice aprobată cu modificări prin Legea nr.506/2001.

Totodată art.169 din ordonanţă nu se aplică pentru cazurile în care instanţele judecătoreşti au decis ca obligaţiile bugetare reprezentând T.V.A. nefacturată şi neachitată până la data de 31 mai 2002 sunt datorate. Aceste hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile sunt puse în executare silită.

În urma analizei situaţiei existente în diferitele judeţe din ţară s-a constatat că în anumite judeţe autorităţile administraţiei publice locale au câştigat procesele în instanţă, iar în alte judeţe procesele au fost câştigate de Ministerul finanţelor publice. Prin urmare unele autorităţi ale administraţiei publice locale beneficiază de prevederile art. 169 din ordonanţă, iar altele nu, cu toate că situaţiile de fond sunt identice.

În toate cazurile contribuabilii nu au fost şi nu sunt înregistraţi ca şi plătitori de T.V.A., iar facturarea chiriei şi/sau concesionării s-a făcut fără T.V.A. Autorităţile administraţiei publice locale nefacturând şi neîncasând T.V.A. în cazul chiriei şi/sau concesionării nu au resurse financiare în

bugetele locale pentru plata sumelor calculate cu titlul de T.V.A. de către organele de control abilitate. În unele cazuri sumele calculate de organele de control sunt mai mari decât întregul buget local, astfel nici în cazul unei rectificări bugetare locale nu s-ar putea crea resursele bugetare necesare stingerii datoriei.

Prin urmare pentru tratarea în mod egal ale acestor cazuri, propunem introducerea unui nou alineat la art.169 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002, aprobată prin Legea nr.79/2003.

Inițiatori senatori

Pete Ştefan
Puskas Valentin Zoltan